

## αυλή

**αυλή, η**, ουσ. [<αρχ. αὐλή], η αυλή. **1.** τα άτομα, οι κόλακες που συγκεντρώνονται γύρω από κάποιον ισχυρό, πλούσιο, καλλιτέχνη ή όμορφη γυναίκα με ιδιοτελείς σκοπούς: «ήρθε ο τάδε με την αυλή του». **2.** το οικογενειακό ή φιλικό περιβάλλον κάποιου, το σπίτι του, η οικογένειά του: «άντε γυναίκα, μάζεψε τα παιδιά, γιατί είναι καιρός να μαζευτούμε στην αυλή μας». (Λαϊκό τραγούδι: στην **αυλή** μου τώρα βρέχει και φεγγάρι πια δεν έχει // σώσε με, Παναγία μου, τα νιάτα μου λυπήσουν· διώξε το Χάρο απ' την **αυλή** να μην τον αντικρίσω· και του τοίχου το ρολόι αρχινά το μοιρολόι). Από το ότι παλιότερα όλα τα σπίτια είχαν τις αυλές τους, όπου συγκεντρωνόταν η οικογένεια, οι γνωστοί ή οι φίλοι της·

- απ' του διαβόλου την αυλή, μήτ' ερίφι μήτ' αρνί, βλ. λ. [διάβολος](#)·

- βλέπω νερό στην αυλή μου, βλ. λ. νερό·

- εδώ διψάει η αυλή σου! **α.** λέγεται σε οικείο ή φιλικό πρόσωπο που κάνει παροχές σε διάφορους με τους οποίους δε συνδέεται φιλικά, ενώ εμείς έχουμε απόλυτη ανάγκη από αυτά που παρέχει: «εδώ διψάει η αυλή σου κι εσύ βοηθάς ξένο κόσμο;». **β.** ιδίως λέγεται σε περίπτωση που κάποιο οικείο ή φιλικό πρόσωπο μεσολαβεί για κάποιον με τον οποίο δε συνδέεται φιλικά να συνάψει ερωτικό δεσμό με κάποια γυναίκα, ενώ εμείς δεν έχουμε ερωτικό ταίρι·

- κάθε πετεινός στην αυλή του κράζει, βλ. λ. [πετεινός](#)·

- μέσα στην αυλή μου, ή μέσα στην ίδια μου την αυλή, στον πολύ στενό οικογενειακό ή φιλικό κύκλο μου, στο σπίτι μου, στην οικογένεια μου, στην παρέα μου: «γινόταν τέτοια πράγματα μέσα στην ίδια μου την αυλή κι εγώ δεν είχα πάρει χαμπάρι το παραμικρό»·

- όλα τα σπίτια σπίτια μου, κι όλες οι αυλές δικές μου, βλ. λ. [σπίτι](#).